

[Poulsgaard]

tid til at være på deres arbejdsplads. Det er en del af baggrunden for, at det står så dårligt til.

Det, denne regering selvfølgelig først og fremmest skulle have satset på – man har indtryk af, at regeringen fuldstændig har glemt det, den kom til verden på – var privatiseringen. Hvis der var nogen steder, en privatisering var tiltrængt, så er det inden for hospitalsvæsenet, ikke på den måde, at Poulsgaard vil af med de offentlige sygehuse, for det vil Poulsgaard ikke, men Poulsgaard vil godt have nogle konkurrenter til de offentlige sygehuse. Jeg ville gerne have nogle privathospitaler.

Så kan man komme og sige, at det da er forfærdeligt, at folk skal betale for at komme ind. Ja men der er altså nogle, der har råd til at købe en Mercedes, andre må nøjes med en Folkevogn, og man kunne måske få en forsikringsordning. Den mand eller den kvinde, der ønsker at få en hoftet klaret eller få åreknuder fjernet eller andre småting, kunne måske sløjfe en tur til Mallorca. Der var måske nogle mennesker, der godt kunne tænke sig den løsning. I hvert fald burde vi have den mulighed.

Men vi får ikke den mulighed, for de samme personalegrupper, som råber op om: vi er så stressede og vi er så nedslidte, og vi kan ikke tage ansvaret for ditten og datten, kan godt tage ansvaret for at nedlægge arbejdet og tage til København og demonstrere. De samme mennesker stritter med næb og kløer imod, at vi får private hospitaler, og da det er fagforeningerne, der styrer dette land, og de har en masse talsmænd herinde, får vi selvfølgelig ikke privathospitaler. Man kunne ligegodt ønske, at den regering, vi har, ville gøre en lille smule for at fremme tanken om private hospitaler.

Man kan selvfølgelig pøse penge ud i en endeløs strøm; det nytter bare ikke noget, hvis effektiviteten går ned. Det er helt givet, at det, vi skal se på, er arbejdstiden og måske også en lidt mere ubekvem arbejdstid for personalet. Vi må da hellere betale personalet lidt for at arbejde på ubekvemme arbejdstider, end vi skal have dyre operationsstuer, der står tomme fra fredag eftermiddag til langt hen på mandag formiddag. Når vi har investeret så mange penge i dyre apparater og maskiner og hvad vi ellers har til at forlænge livet og bevare helbredet, burde man

udnytte det betydelig bedre. Herinde skal vi altid høre personalegrupper komme rendende og sige: vi er stressede og vi er forjagede.

Der er én ting til, der tit undrer mig. Det er alle de mennesker, der er der fra mandag til fredag kl. 15. Men fra fredag kl. 14–15 stykker til mandag formiddag er der ingen mennesker, der er syge i Danmark, da er der tilsyneladende ingen mennesker, der har brug for behandling, for dér kan man jo klare sig med et minimum af det personale, man kan den anden tid på døgnet.

Jeg kunne have lyst til at sige meget mere om de ting, men jeg kan i hvert fald sige, at de to dagsordener, der ligger her, er snart lige ringe begge to. Den socialdemokratiske dagsorden er det sædvanlige: bare pøs nogle flere penge i, bare giv personalet ret, så går det hele nok. Og de konservative, venstre, de radikale, CD og kristeligt folkeparti kommer med en anden, der siger, at de er 120 pct. sikre på, at den aftale, der er indgået med amter og kommuner, vil løse problemet med ventelisterne. Jeg er lige så 120 pct. sikker på, at når vi kommer til næste år og næste år igen, så står vi med de samme ventelister.

Det er et helt, helt andet sted, vi skal sætte ind: vi skal have noget mere effektivisering, vi skal have noget konkurrence i hospitalsvæsenet. Det er den eneste måde, vi kan få ventelisterne nedbragt på. Af den grund kan vi ikke støtte nogen af de foreliggende dagsordensforslag.

Mette Groes (S):

Jeg vil godt tillade mig at komme med et par bemærkninger om regeringens behandling af sygehussektoren.

Der er indgået en aftale om mulighed for udvidelse af budgetterne i 1987 og 1988, men i 1986 må amterne klare sig på 1984-niveau, og det er ikke rimeligt.

I Nordjyllands amt er det sådan, at skal simple foranstaltninger som en indsats til behandling af nyresvigt, kræftsygdomme og for tidligt fødte børn klares, så skal der bruges yderligere 50 mill. kr. De er der ikke. Men har Nordjyllands amt da slet ikke sparet? Jo, det har man. Der er allerede sparet 20 mill. kr. i forhold til 1986-budgettet. Det var nødvendigt på grund af julepakken. Det betyder lukning af vigtige sengeafsnit på Ål-